

ד א מ״ פ״ח מהל' שאלה
הל' א סמג עשין פב
טוח״מ סי' רלה:
ה ב טוח״מ שס:
ו ג ד מ״ ש סמג שס
טוח״מ שס:
ז ה ו ז ח מ״ ש שס הל'
ב טוח״מ שס:
ח ט מ״ ש שס הלכה ד
טוח״מ שס:

אלא מזה ליכא
למשכשע מינה. דוהל
תמיז לאו כולה דוקא, אלא
חזק מנייה דוקא, ואי רישא
ואי סופא, ומנה איהו אטו
הואו לאו דיעניי לא מינד
דוקא דגמרא (שבת נב)
(קכא). ואמר הלה הריני
משכשע ואיני נשכשע.
נעניא משכשע דגמרא
מפטרנא, משלם
תשלומי כפל לשוכר.
דיון שלם נמצא הגיב
שלו (ב"ק נ). מידה גבי
הדי תניא. חזק תניא ר'
חייא ותדא תניא ר' אושעיא
(שבת יח).

היכל דפטר עזממכלוס לא חמר
לא מפקא מדרב וכן הלכה ולא
כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי
התם דפטר ושמואל ור' יוחנן הלכה
כר' יוחנן כדלמר פ' מי שהוליוהו
(ערוצין דף מז א):

אי נמי דקיימא באגם. תימיה דנימא
נעשה כדמר לו לכשתגב
ותשלמי הרי פדמי קנויה לך מעכשיו
סמוך לגניבה דהשתא קני אפילו
עומדת בגגס כדלמר ר' יוחנן צפ'
האשה שנפלו (מכות ד' פב. וס) משוך
פרה זו ותקנה לך מעכשיו ולאחר
שלשים יום קנה אפי' עומדת בגגס
וגזותיה וולדותיה לא קנה אע"פ
שאומר מעכשיו שאין הקנין נגמר
עד סמוך לגניבתה כדלמר ר' יוחנן
צפ' האומר (קידושין דף ק. ט) בזה אחד
וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום
בזה אחר וקדשה מעכשיו ולאחר
יום בזה אחר וקדשה מעכשיו ולאחר
עשרה ימים בזה אחר וקדשה מעכשיו
אפי' הן מאה כולס מופסים בה דכל
חד וחד רווחא לחזריה שבק ושמה
י"ל דקדושין אלימי וכן דלשכחו
רווחא תו לא פקעי אפילו כזה גזות
ולדות לכל הפחות הנהו דליתנהו
בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה
סמוך לגניבתה למפרע:

אלא מהא ליבא רמשימע מינה.
תימיה כיון דקשיא ליה רישא
לסיפא נימא נעשה כדלמרין בפרק
קמא דקידושין (דף ה:) דקדשה לר'
יוחנן *וי"ל שילס נקט לאצבי דר'
הגזול קמא (ב"ק דף קט.) לאורוי דאס
נשבע וסילס דליין הכפל שלו ולרצא
לאורוי סילס אע"פ שנשבע תחלה
שהכפל שלו ולא רצה לישבע היינו
לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם
אמר הריני משלס אם נשבע תחלה
אין הכפל שלו:

שואל עד שישאל. הוהיל וכל
הנאה שלו ולהאי טעמא
אפי' אם התנה להיות כש"ח לא
קנה עד שישלס ולטעמא דלעיל
דמשום קנה שכיחא אם התנה להיות
כש"ח לאה כלל בגמרו דפטר נפשיה
בגניבה ואצדקה דשכיחא:

לרישנא קמא דרב פפא ודאי
לא הויה תיובתא. דלמר
הריני משלס לא קנה כפל אצל סילס
קנה כפל ור"ח גרס ודאי הויה
תיובתא דכיון דרב פפא מפרש
טעמא דמשום דלא שכיחא הוי טעמא
שייך אפילו בשילס והא דנקט ואמר
הריני משלס משום דנקט גבי
ש"ח וש"ס נקט נמי גבי שואל:
וחזר

אלא אמר הריני משלס
וחזר

תימצי לומר דמגנבא
ואי משתבח גנב מי
די ומפטר *אמר רבא
גנב ותרצה ותשלמי
עבשיו מתקיף לה ר'
הוולדותיה נמי אלמה
ולדותיה אלא אמר ר'
מגזותיה וולדותיה
מלתא שבחא דאתא
מקני שבחא דמגופה
איכא דאמרי אמר
לכשתגב ותרצה
קנויה לך מאי
קנישאי דרבי זירא אי
לם ולא רצה לישבע
אבא א"ר יוחנן לא
אנייבין שאמר הריני
תנן שילס ולא רצה
שילס לא אימא סיפא
טעמא דלא רצה הא
*אלא *מהא ליבא
היה דר' יוחנן *השוכר
אמר הלה הריני משלס
במציא הגנב משלס
ממר רב פפא *השומר
מקנה ליה כפילא
בגניבה ישומר שכר
גנה ליה כפילא דאי
בבורה ומתה שואל
מקני ליה כפילא
נפשיה במתה מחמת
לאכח לא שכיח איכא
שואל נמי כיון שאמר
ה כפילא דאי בעי
מת מלאכה אמר ליה
ישואל עד שישלס
הנאה שלו בדיבורא
היה כוותיה דרב וביד
נגנבה וקידם השואל
גנב משלס תשלומי
קמא דרב פפא ודאי
לישנא בתרא לימא
רב פפא מי אלימא
ס ואוקימנא באמר
דימי התם לא קתני
מאי קידם קידם ואמר
אמר וגבי שואל קידם
גבי הדדי תניא
רבי חייה ודבי
הדדי תניין
משלס וחזר ואמר
קאמר הריני משלס

תימא גבי שוכר ואמר כדלמרין לעיל תניא כוותיה דר' יוחנן
ההיפוכה: לפתלי. שהיו שוין תוספתא דרבי חייא ותוספתא דרבי
הלל מיתמיא צי רבי אשעיא ורבי חייא לא תומצוה צי מדרשא:

רבינו חננאל (המשך)
מחמת מלאכת מותה. איכא דאמר שואל נמי כיון דאמר הריני משלם נמי כפי דכונן אמר ליה רב פפל וכו' אמר אביי שואל עד ששלם אמר אביי טעמא דהוא וכל תנאה שלם ליה דברבא רבא נמי ליה כפל. הלכתא כרב פפל בשומר חנם ובשומר שכר מינו וכו' וכו' וכל למיפטר נפשיהו וקא מרדו בההוא הנאה מקנה להו כפלו חננאל דשמעתיה דר' ויחנן טמאמא היא. ורב וביי שואל לא פליג עליה אלא בשנא ליה בלחוד שואל ובלכתא כרב וביי דתריה בדידא כחותיה ודידין ללישנא קמא דרב פפא דאמר שואל כיון שאין לו דרך להפטר נמי התשלומין אע"פ שאמר הריני משלם לא קנה כלל וכו' ורב ואפ"י שכל דהוה חייבא קא פרע ולא דמי כפדא למשאל ודא קשיא ליה כפדא לאי הכי קשיא ליה וא דתנא השואל רב מחבירו ונענה ודאמר השואל וישלם וקדש כגמזא הנגב משלם כשלומי כפל לשואל ואתנין לדחיהו (7) ולא נדחיתו אלא מחמתני גבי שואל ואמר הריני משלם וקדש שואל חתי וקדש וקדש ושתוי הבריותו וכללו ביהוה הם שנונית במקום אחד וז' אחר וז' מחמתניא דרב רבי חייא וקדק קנתי וקדש וישלם וישלם דאפילו שואל אם שילם קנה כפל קשיא לרב פפא לפום דוקא דדיקא כמשתתיה דרב חננאל וקדש וישלם לא קנה. וישלם כפול שילם לא קנה. וישלם נמי שגורס הכי ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא קנא דרב תנאיה כותיה רב וביי חיובאמא ונאן דריס הכי פשוטה היא אינא צריכה לפנים ולא לפני לפנים. חוב (מקשינן) ללישנא קמא דרב פפא דאמר רבי דאמר השואל הריני משלם קנה כפל קשיא לרב מחמתניא ודקתני כפא בשואל לחרי' ב' פפא בשואל חרי' ב' חרי' טעמא סתוריה וכו'.

[illegible]